

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 41/2017
07.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Драгише Милутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 330/15 од 25.07.2016. године и Вишег суда у Јагодини Кж 263/16 од 10.11.2016. године, у седници већа одржаној 07.02.2017. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 330/15 од 25.07.2016. године и Вишег суда у Јагодини Кж 263/16 од 10.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 330/15 од 25.07.2016. године окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Јагодини је пресудом Кж 263/16 од 10.11.2016. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Драгиша Милутиновић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона - члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, обе пресуде укине или укине само одлуку другостепеног суда и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио пуномоћнику, адвокату Момиру Станисављевићу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио пуномоћника и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се иста заснива на доказу на коме се не може заснивати - сведочење малолетне ББ, ћерке окривљеног и приватне тужиле. Како другостепени суд није узео у обзир жалбене наводе у којима је указивано на наведену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, то је иста повреда учињена и другостепеном пресудом.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, осим ако је, с`обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда.

По оцени овог суда стоје наводи захтева да је суд у току поступка извео доказ - сведочење ћерке окривљеног и приватне тужиле, малолетне ББ, чије је саслушање обављено противно одредби члана 94. став 2. ЗКП, због чега се на таквом исказу не може заснивати судска одлука јер наведени исказ у конкретном случају представља незаконит доказ.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају била би донета иста пресуда и без саслушања малолетне ББ, имајући у виду да је правноснажна пресуда донета и на основу исказа оштећене, приватне тужиле ВВ као и на основу медицинске документације - Извештај др ГГ, лекара Дома Здравља у ... од 23.07.2014. године и налаза и мишљења вештака медицинске струке од 22.05.2015. године, па је очигледно да би иста одлука у конкретном случају била донета и без исказа малолетне ББ.

С`тога се неосновано у захтеву браниоца окривљеног АА указује да се пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати односно да је доношењем правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која би била од утицаја на законитост и правилност побијаних пресуда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Драгана Вуксановић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић